

ЖИВОТ У ТУБИНИ

*Као дрво живим
Стојим са рукама подигнутим увис
са ногама дубоко у земљи.*

*Што су ме више газили
То сам дубље жиле у земљу гонио
Што ме је више сунце пржило
То сам дубљу кору правило*

*Што су ме више олује шибале
То су ми гране јаче постајале
Ипак олује, ветрови, сунце и кише
Много су мојих грана и лишћа откинули
Али је остала још
Моја животна круна скоро читава.*

*И ето, још стојим усправно,
Са рукама према небу
завичаја мога.*

НА ШТАФЕЛАЈУ МОМЕ

*То што четка наноси боје,
Гоњена је овим гласом
скривеним унутар мене!*

*Немир и страст остају трајни,
Рука четку држи, боја осмехе ствара.
Само је једно небо а делим га свима.*

*Насликам суморну стазу, пута
благим покретом руке у свитају.
Откуд сумрак и свитај у истом даху?*

*Застани, хтео би да кажем,
том гласу унутар у моме гласу!
Како да браним немир мојих немира?*

*Скривени живот и тај глас унутар
на белом платну и штафелају моме,
сликају живот мој споља и изнутра.*

ЗВЕЗДЕ КОЛОРИТА

*Куд ме звезде колорита воде?
Када су отровне стреле расуге, на путу моме!*

*Високе обале небо заклањају.
Сунце ће доћи у подне рекоше.*

*Шта ће ми сунце кад ме звезде воде.
Рекох и јурних кроз јаругу.*

ШВЕДСКО ЈУТРО

*Јутрос изађох на степенице.
Видех комшију свога,
стајаше на својим степеницама.
Виде и он мене!*

*Стадосмо на тренутак.
Назвасмо добројутро,
али гласа нисмо имали.*

*Одосмо до поштанских сандучића
узесмо сваки своје новине,
читали смо, наслове јутарњих вести,
идући назад.*

*Пре него затворих врата
погледах према њему.
Он је гледао у моме правцу.
Врата смо затворили истовремено.*